

Cartea lui Daniel – Numărul Optsprezece

Ceasul

Jeff Pippenger

2023-12-13

Жазбалардың нұры айқын көрсетеді: Даниял кітабының үшінші тарауы Америка Құрама Штаттарындағы жексенбілік заңды бейнелейді. Ишая кітабының жиырма үшінші тарауында жер патшаларымен зинақорлық жасайтын Тир жезөкшесі — жер патшаларымен зинақорлық жасайтын Аян кітабындағы жезөкше. Аян кітабының он жетінші тарауында сол жезөкшенің маңдайына «Ұлы Бабыл» деп жазылған.

Iar femeia era îmbrăcată în purpură și stacojiu și împodobită cu aur, cu pietre prețioase și cu mărgăritare, având în mână un potir de aur, plin de urâciuni și de necurățiile curviei ei. Și pe frunte avea scris un nume: TAINĂ, BABILONUL CEL MARE, MAMA CURVELOR ȘI A URÂCIUNILOR PĂMÂNTULUI. Apocalipsa 17:4, 5.

Innainte de 1950, les dictionnaires anglais identifiaient correctement la femme représentée dans ces deux versets comme étant l'Église catholique romaine. Le monde entier savait, après les Âges sombres des persécutions catholiques accomplies de 538 à 1798, que l'Église romaine était la prostituée qui se livre à la fornication avec les rois de la terre. La Déclaration d'indépendance fut conçue comme un rejet de la domination du catholicisme, ainsi que de la domination des rois terrestres qui avaient formé des relations impies avec la prostituée. Ésaïe, chapitre vingt-trois, indique que la prostituée serait oubliée. Vous ne trouveriez jamais, dans les moteurs de recherche modernes, la définition de la prostituée d'Apocalypse dix-sept comme étant l'Église catholique, car la Parole de Dieu ne faillit jamais, et la Parole de Dieu déclare qu'elle serait oubliée.

എന്നാൽ ആ ദിവസത്തിൽ സോർത്തു എഴുപത് വർഷം മറകപ്പപ്പെട്ടിരികുകും; അതു ഒരു രാജാവിന്നു ദിവസങ്ങൾക്കനുസരിച്ചായിരിക്കും. എഴുപത് വർഷങ്ങളുടെ അവസാനം സോർത്തു ഒരു വശ്യയെപ്പോലെ പാടും. മറകപ്പപ്പെട്റ്റ് വശ്യയേ, വീണ എടുത്ത് നഗരം ചുറ്റിനടക്കുക; നീ ഓർക്കപ്പപ്പെടേണിന്നു മധുരമായി സംഗീതമുണ്ടാക്കി അനവധി പാടുകൾ പാടുക. എഴുപത് വർഷങ്ങളുടെ അവസാനം, യഹോവ സോർത്തിനെ സന്ദർശിക്കുകയും; അപ്പോൾ അവൾ തന്നെ കുലിക്ക് മടങ്ങി ഭൂമിയുടെ മുഖത്തുള്ള സകല ലോകരാജ്യങ്ങളോടും വ്യതിചാരം ചെയ്യും. അവളുടെ വ്യാപാരവും അവളുടെ കുലിയും യഹോവയ്ക്കു വിശുദ്ധമായിരിക്കും; അതു ശവേരികപ്പപ്പെടുകയോ സംഭരിക്കപ്പെടുകയോ ഇല്ല; അവളുടെ വ്യാപാരം യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ വസിക്കുന്നവർക്ക് മതിയായി ഭക്ഷിപ്പാനും നിലനിൽപ്പുള്ള വസ്തുക്കൾ ധരിപ്പാനും ആയിരിക്കും. യശയ്യാവു 23:15-18.

Cuvântul lui Dumnezeu nu dă greș niciodată, iar din 1798, curva a fost uitată, însă în zilele din urmă ea va fi adusă în amintire. Ea este adusă în amintire atunci când Sabatul zilei a șaptea al lui Dumnezeu este atacat, și aceasta este singura poruncă din Cele Zece Porunci care trebuia întotdeauna să fie adusă în amintire. Ea este adusă în amintire când își ia harfa, străbate cetatea și face melodii plăcute și multe cântări. Ea își cântă cântecele la sfârșitul a șaptezeci de ani, care sunt zilele unui împărat. Un împărat, potrivit capitolului doi din Daniel, este o împărăție.

Și oriunde locuiesc fiii oamenilor, fiarele câmpului și păsările cerului și le-a dat în mână și te-a făcut stăpânitor peste toate acestea. Tu ești acest cap de aur. Daniel 2:38.

„Cap” sau „împărat” sunt amândouă simboluri ale unei împărății. Împărăția care este reprezentată prin „zilele unui împărat” este Statele Unite. Statele Unite și-au început domnia profetică drept fiara pământului atunci când rana de moarte i-a fost dată desfrânatei Babilonului în 1798. Ea continuă ca a șasea împărăție a profeției biblice până la legea duminicală. Împărăția literală din profeția biblică care a domnit efectiv timp de șaptezeci de ani a fost Babilonul.

Kijk, Ik zal al de geslachten van het noorden zenden en halen, spreekt de HEERE, ook Nebukadnezar, de koning van Babel, Mijn knecht; en Ik zal hen brengen tegen dit land, en tegen zijn inwoners, en tegen al deze volken rondom; en Ik zal hen volkomen verdelgen en hen stellen tot een ontzetting, tot een aanfluiting en tot eeuwige verwoestingen. Voorts zal Ik van hen wegnemen de stem der vreugde en de stem der blijdschap, de stem van de bruidegom en de stem van de bruid, het geluid der molenstenen en het licht der lamp. En dit gehele land zal tot een woestijn en tot een ontzetting worden; en deze volken zullen de koning van Babel zeventig jaar dienen. En het zal geschieden, wanneer de zeventig jaren vervuld zijn, dat Ik de koning van Babel en dat volk zal bezoeken om hun ongerechtigheid, spreekt de HEERE, ook het land der Chaldeeën; en Ik zal het stellen tot eeuwige verwoestingen. Jeremia 25:9–12.

Babilonul literal a domnit timp de șaptezeci de ani, prefigurând împărăția din zilele de pe urmă, care va domni timp de șaptezeci de ani simbolici. Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a atacat Iuda de trei ori. Primul atac a fost împotriva lui Iehoiachim, iar atunci au început cei șaptezeci de ani ai profeției lui Ieremia. Aceștia s-au încheiat odată cu moartea lui Belșatar, când Dumnezeu l-a pedepsit pe „împăratul Babilonului”, așa cum îl pedepsise la începutul celor șaptezeci de ani pe împăratul Iehoiachim. Împărăția profetică reprezentată drept „zilele unui împărat” (o singură împărăție), ca „șaptezeci de ani”, a fost Babilonul, iar împărăția profeției biblice care domnește timp de cei șaptezeci de ani simbolici în perioada în care curva Tirului este uitată este fiara pământului din Apocalipsa treisprezece. Trecerea de la a cincea la a șasea împărăție a profeției biblice, în 1798, face parte din adevărul pe care Ioan îl ilustrează în capitolul treisprezece din Apocalipsa.

Și am stat pe nisipul mării și am văzut ridicându-se din mare o fiară, având șapte capete și zece coarne, iar pe coarnele ei zece cununi, și pe capetele ei nume de hulă.... Și am văzut o altă fiară ridicându-se din pământ; și avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur. Apocalipsa 13:1, 11.

Țărmlul mării pe care a stat Ioan în Apocalipsa, capitolul treisprezece, reprezintă anul 1798.

„În vremea când Papalitatea, lipsită de puterea ei, a fost silită să înceteze persecuția, Ioan a văzut o nouă putere ridicându-se pentru a repeta glasul balaurului și a continua aceeași lucrare crudă și hulitoare. Această putere, cea din urmă care urmează să poarte război împotriva bisericii și a Legii lui Dumnezeu, este reprezentată printr-o fiară cu coarne asemenea celor de miel. Fiarele care au precedat-o se ridicaseră din mare; dar aceasta s-a ridicat din pământ, reprezentând ridicarea pașnică a națiunii pe care o simboliza — Statele Unite.” Signs of the Times, 8 februarie 1910.

Fiara din mare era despărțită, prin nisipul mării, de fiara pământului. A cincea împărăție a profeției biblice, în 1798 (țărnul mării), reprezenta istoria trecută, iar a șasea împărăție era istoria viitoare. Milleriții nu au văzut acest adevăr. Lui William Miller i s-a dat înțelegere cu privire la puterea balaurului a păgânismului și la relația ei cu împărăția următoare, reprezentată ca fiara catolicismului. Apocalipsa treisprezece deschide istoria profetului mincinos, care este a treia dintre cele trei puteri ce conduc lumea la Armaghedon. Istoria începe pe țărnul mării din 1798.

Statele Unite își încep istoria sub simbolismul mielului, dar își încheie istoria vorbind ca un balaur. Istoria celor șaptezeci de ani simbolici ai domniei fiarei pământului este prezentată într-un singur verset, în capitolul treisprezece din Apocalipsa, căci versetul identifică atât începutul, cât și sfârșitul fiarei pământului în aceeași poziție.

Și am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară; și avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur. Apocalipsa 13:11.

Când Statele Unite vorbesc ca un balaur, ele promulgă legea duminicală. Înainte de a duce la îndeplinire impunerea închinării de duminică, bisericile apostate ale protestantismului se vor uni și vor prelua controlul politic asupra guvernării apostate, pe măsură ce formează chipul fiarei. Când Inspirația identifică (și face lucrul acesta în mod repetat) că slujba de consacrare a chipului de aur de către Nebucadnețar reprezintă legea duminicală, ea marchează sfârșitul celor șaptezeci de ani simbolici ai fiarei pământului. Capitolele unu până la trei din Daniel reprezintă întreita solie îngerească din Apocalipsa, capitolul paisprezece. Al treilea înger devine un adevăr viu la legea duminicală.

Prorocički, prva tri poglavlja u knjizi proroka Daniela predstavljaju sedamdeset simboličnih godina zemaljske zvijeri iz Otkrivenja trinaest. Kušnja u pogledu prehrane, prikazana u prvom poglavlju, i simbolika Jojakima, ukazuju na to da prvo poglavlje, u proročkom smislu, započinje osnaživanjem prvoga anđela, bilo 11. kolovoza 1840. bilo 11. rujna 2001., u povijesti trećega anđela.

Babilon este națiunea care a domnit timp de șaptezeci de ani, iar acei ani reprezintă istoria Statelor Unite. Cei șaptezeci de ani ai Babilonului nu s-au încheiat decât cu mult după consacrarea de către Nebucadnețar a chipului de aur, însă, din punct de vedere profetic, cei șaptezeci de ani simbolici pe care Isaia îi folosește în capitolul douăzeci și trei se încheie în capitolul trei din Daniel. Când orchestra lui Nebucadnețar cântă muzica pentru ceremonia de consacrare, semnul fiarei este impus, iar în acel timp curva Tirului și a Babilonului începe să-și cânte cântările împăraților pământului, în timp ce Israelul apostat se pleacă și dansează.

Împăratul Nebucadnețar a făcut un chip de aur, înalt de șaiszeci de coți și lat de șase coți; l-a ridicat în câmpia Dura, în provincia Babilonului. Apoi împăratul Nebucadnețar a trimis să fie adunați voievozii, dregătorii și cârmuitorii, judecătorii, vistiernicii, sfetnicii, judecătorii legii și toți mai-marii provinciilor, ca să vină la sfințirea chipului pe care-l ridicase împăratul Nebucadnețar. Atunci voievozii, dregătorii și cârmuitorii, judecătorii, vistiernicii, sfetnicii, judecătorii legii și toți mai-marii provinciilor s-au adunat la sfințirea chipului pe care-l ridicase împăratul Nebucadnețar; și au stat înaintea chipului pe care-l ridicase Nebucadnețar. Atunci un vestitor a strigat cu glas tare: „Iată porunca ce vi se dă, popoare, neamuri și oameni de toate limbile: în clipa în care veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, alăutei, psaltirii, cimpoiului și al tuturor felurilor de instrumente muzicale, să vă aruncați cu fața la pământ și să vă închinați chipului de aur pe care l-a ridicat împăratul Nebucadnețar. Oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina va fi aruncat chiar în clipa aceea în mijlocul unui cuptor aprins.” De aceea, în clipa aceea, când toate popoarele au auzit sunetul trâmbiței, cavalului, alăutei, psaltirii și al tuturor felurilor de instrumente muzicale, toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile s-au aruncat cu fața la pământ și s-au închinat chipului de aur pe care-l ridicase împăratul Nebucadnețar. Daniel 3:1–7.

La acel „timp”, sau în acel „ceas” anume, care este legea duminicală în Statele Unite, oricine refuză să se închine chipului de aur va „fi aruncat în mijlocul unui cuptor aprins cu foc”. Singura carte din Vechiul Testament care conține cuvântul tradus prin „ceas” este cartea lui Daniel. Cuvântul „ceas”, în capitolul trei, reprezintă sosirea semnului fiarei. Cuvântul „ceas” reprezintă, de asemenea, solia primului înger în capitolul patru, căci acolo simbolizează avertizarea adresată lui Nebucadnețar cu privire la „ceasul” viitor al judecății lui Dumnezeu.

Apoi Daniel, al cărui nume era Belteșatar, a rămas înmărmurit timp de un ceas, iar gândurile lui îl tulburau. Împăratul a luat cuvântul și a zis: „Belteșatar, să nu te tulbure visul, nici tâlcuirea lui.” Belteșatar a răspuns și a zis: „Domnul meu, visul să fie pentru cei ce te urăsc, iar tâlcuirea lui pentru vrăjmașii tăi.” Daniel 4:19.

Daniel i-a prezentat lui Nebucadnețar avertizarea cu privire la ceasul viitor al judecății lui Dumnezeu, pe care Nebucadnețar l-a respins mai târziu. „Ceasul” din capitolul patru, atunci când este folosit din nou în capitol, reprezintă apoi „ceasul” în care a sosit judecata. În istoria millerită, primul „ceas” din capitolul patru ar reprezenta sosirea primului înger în 1798. Solia aceea s-a împlinit când a început judecata de cercetare la 22 octombrie 1844. „Ceasul” din capitolul patru este mai întâi un simbol al unei solii despre judecata viitoare, iar apoi este folosit ca simbol că judecata a sosit. Prima folosire a cuvântului „ceas” reprezintă 1798 și sosirea primului înger, iar a doua folosire reprezintă 22 octombrie 1844 și sosirea celui de-al treilea înger.

În același ceas s-a împlinit lucrul acesta asupra lui Nebucadnețar; și a fost izgonit dintre oameni și a mâncat iarbă ca boii, și trupul i-a fost udat de roua cerului, până când părul i-a crescut ca penele vulturilor, iar unghiile lui, ca ghearele păsărilor. Daniel 4:33.

„Ceasul” din capitolul patru este, prin urmare, un simbol atât pentru anul 1798, cât și pentru anul 1844, care sunt punctele finale ale celor două blesteme ale „șapte vremi”, împotriva împărăției de nord (începând în 723 î.Hr.) și a împărăției de sud (începând în 677 î.Hr.) ale lui Israel. Aceste

două blesteme, reprezentând două mii cinci sute douăzeci de ani de împrăștiere și robie, reprezintă aducerea la îndeplinire a primei și ultimei indignări a lui Dumnezeu împotriva poporului Său apostat. Amândouă au început cu judecata lui Dumnezeu, iar încheierile lor respective reprezintă solia de avertizare a judecății de cercetare care se apropie din partea lui Dumnezeu, sau sosirea judecății de cercetare. Ambele judecăți reprezentate prin încheierea celor două perioade de judecată ale „șapte vremi” sunt reprezentate prin cuvântul „ceasul”, în capitolul patru din Daniel.

În istoria millerită, „ceasul” reprezintă începutul mișcării la vremea sfârșitului, în 1798, când a sosit primul înger, iar al doilea „ceas” din capitolul patru reprezintă sfârșitul mișcării, când a sosit al treilea înger, la 22 octombrie 1844. Mișcarea millerită a primului înger se repetă în mișcarea celui de-al treilea înger, astfel că cele două întrebări ale termenului „ceas” din capitolul patru marchează, de asemenea, vremea sfârșitului în 1989, precum și legea duminicală care va veni în curând. Mișcarea millerită a primului înger a vestit deschiderea judecății de cercetare, iar mișcarea celui de-al treilea înger vestește deschiderea judecății executive a lui Dumnezeu, care este progresivă, începând cu legea duminicală și continuând și intensificându-se până la a Doua Venire a lui Hristos.

Vom continua studiul nostru asupra capitolului al treilea din Daniel și vom încheia, în articolul următor, examinarea noastră a cuvântului „ceas”.

Uite, Eu vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor; fiți, deci, înțelepți ca șerpii și fără răutate ca porumbeii. Dar păziți-vă de oameni, căci vă vor da în mâna soboarelor și vă vor bate în sinagogile lor; și veți fi duși înaintea dregătorilor și a împăraților din pricina Mea, ca mărturie pentru ei și pentru neamuri. Dar, când vă vor da în mâinile lor, să nu vă îngrijorați cum sau ce veți vorbi, căci în chiar ceasul acela vi se va da ce veți avea de spus. Fiindcă nu voi sunteți cei ce vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru este Cel ce vorbește în voi. Fratele va da la moarte pe fratele său și tatăl pe copilul său; copiii se vor ridica împotriva părinților lor și îi vor da la moarte. Veți fi urâți de toți din pricina Numelui Meu; dar cine va răbda până la sfârșit va fi mântuit. Când vă vor prizoni într-o cetate, fugiți în alta; căci adevărat vă spun că nu veți isprăvi de străbătut cetățile lui Israel până va veni Fiul omului. Ucenicul nu este mai presus de învățătorul său, nici robul mai presus de domnul său. Ajunge ucenicului să fie ca învățătorul său și robului să fie ca domnul său. Dacă pe stăpânul casei l-au numit Beelzebub, cu cât mai mult îi vor numi așa pe cei din casa lui? Așadar, să nu vă temeți de ei; căci nu este nimic acoperit care să nu fie descoperit, nici ascuns care să nu fie cunoscut. Ce vă spun Eu la întuneric, spuneți la lumină; și ce auziți șoptit la ureche, propovăduiți de pe acoperișuri. Și să nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de Acela care poate să piardă și sufletul, și trupul în gheenă. Matei 10:16–28.